Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-turim

Țur Even ha-'ezer - hu ha-țur ha-4. me-arba'ah ha-țurim

Yaʻakov ben Asher רשא ןב בקעי

Vin, 5573 = 1813

וצ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8679

מתם כף כ"ה ואכי אות' מי יוכל לדין עם פחקיף ממכי ותי ישיב חת סחריות חבל חם לדין יש תשובה שהרי החשה אינה חייבת לעדות לסחו'ולבט'לעקור ולנטוע ולא להחעסק ספות נמלם נה ברבית מלח לעשות בלמר וחם רול' הבע" סבי' מס"כ במליחת החסה דמן הדין

מרדבי ליג דף ליתומים חלם מן הדין הייתי אומר שכל מדרבי ליג דף שהחרויחם לעלמם ומשלמת ליתומים כמו המאר שכל משלמת ליתומים כמו ליתר של מדרב של משלמת לעלמו ומשל אגר של מדרב של מדר יולם כרחבנו בטלם לצ"ם וחיםם שהחשה לינם משלח" אנר משלח" ישוחתי שנישני כבים וחים שהחשה חינה חבר הפתני חפי חוד בעל שכל שהי עוש חוד שועש" עודם: "דיה לבעל ח"ב שהום לנוחר שועש" (ה) ווהים צר (ה) ווחית הכנעל חיל שכוח לעסות חבל מל פי קיה משל ההבטלה ולא עשתה אינה חיבה חיבה לשלה דאיני בייוחד וכדתוכת שתעתה במ"ב דייני בזילו בתי מודם פוציי שהוב ביולה לו"ה בתוחבות לה שעורם בחי

מס דגה חבר אסייכר דק בתעלטכין אני בייך מסימי מסרי"ו מי ב'ים כייך מסי ב'ים בסים אחנם מיי

הא ען ספת' כנתעפקת וטורחת להפניח את הככסי' ליחוני הכל ליחונים ואם אתה חושבת כתתכוונת להשבו' לעלמה אם תטלטלין הם סכל לעלמה כאילו אמרם ראו הופצת במקבורה כהפל יכנמים שם מענטרין שם שבל שבים כאל מן סיקומים קודם שקשבע מין יורשים יורשין מכתובתה כלום שמין לם כתובם עד שקשבע דבולבית הים זו ומ"ה אוקיימל בירוש' ומה שאמרתה שכל שהיא כאל מן היחומים קודם שקשבע מין יורשיה יורשין מכתובתה כלום שאין לם כתובם עד שקשבע אפי 'שמרה רחו כח אמרה כלום דת"נו מעש' ידיה של יתומי הב אף ר"ח כן פי שם

וכ"כ סרח"ם עוד בתשובה כלל ל"ח וז"ל חווכם אם נשבעה האלוונה על בתובח ועל א'א הרא"ש ז'ל משכוע מתוך לשונו שאינ' נוטלת בשב' כלום ונ'ל רדוק אשה יורש'ואדיו הוא רכחלי אהררי אבל אשה שאינ'יורש' היא אצל הבנים כיורר בוכסי אחר ונוטלי שברטרחה אא שידה על התהתונה ליקה כשרה שאינה עשויה ליטע את ההוצא' אם השבח מרובה ואם הן מעו' אינה נוטלת אלא, שכר מרחה דכר מוע'כיון שלא קבלה עלי' אחריו' וגם מ'ש אם לא היה בנכסי' כרי כתובת והיא השבירתן שנוטל' כתובת' מאותו השבח לא נהירא דכיון שהשכח ליתומים משום שלא אמר'ראו והשביח' סתם אינ' נוטרית כתוכת מאותו שבח ונם מיש אם אמרה ראו שנוטלת כל השבח לעצמה לא נהירא אלא כין אמרה ראובין לא אמר׳ ראו כל השבה ליורשיִי (י) ולא תפול ממנו כלו ואפי׳ כתובת לא תגבה ממנו אלא שנופלת שכר טרחהוידה על התחתונת ליקח בשרה שאינה עשויה ליטע ההוצא'אם השבח מרוב' ואם הן מעות אינה נוטלת אלא שכר טרחה:

האלמנה נוכח כתוכתה אלא בשכוע' לפיכך אם מתדה קדם שנשבע' אין יורשיה יורשי' כתובתה שאין אדם מורי לבניו ממון שאין יכול לנבותו אלא בשבוע' אבל נתגרשה וכתה בניה נשבעין שבוע שלא פקרתנו

נדוניתה שלא גבתה מהסוגם לא תמרה בעלם תן השבוע' נתלא כשמתה נסחלקה שעצודה ען הנכסים יורשי' לא היו יכוני לגבו' מכחובתם וכדומים כלום כיון שכתחייב' שבוע' ולח נשבע' כמו שכתבחי למעל' דחין חד' מוריש שבוע' לבניו כמוח שמין יורשי משמן כלו' אלא את אביהם הן יורשת וגם מה שמשכנה המלמנה קודם שנשבעה על כחובת' אינו כלום עכ"ל: כתב סרי"גם בחשוב" סימן חל"ב מה" קודם שחשבע שין יורשי" גובין מכחובה" כלום ומיסו אין קודעי' סכחובם אף ע'פו מחין תגבין כדחית' גם' כל סנשבעין (וסיס נח"ס פי" ק"ח לענין שלוח) חתום חם יפ בכחוב' כאמכות בין ממכו בין מיורכא יורטים גובין כחובת' אנ"פי שלא כשבע' ואפי לדברי כחות' דחין שו' כחמכו' מועי' לגבי יורשי' מוד' היכם דמחה ולה נשבע" ונתן טע' לשבח בדב' וכ"כ הרש"ב' בחשוב' אף סרו"ם שהוא חלוק על הרי"ף ופסק סחפי' בפוטר ממש כעין משנקינו חין קכחו מועיל ודמב' שחול חמחכי / קחי מוד'

בסוף פ' הנשבעין בשנשבעה ומחה חבל מחה ולח נשבעה חין יולשין לוטלין כחוני

דאין חדם תורים שבועה לבנין וכ"ם הרת"בם בפ"ין תהלכן" חישות תחה האלתו

מול בשטר שיש בו כאמנו' ומח לים בחיר שיש בו כאמנו' ומח לים בחיי מלום ואח"כ מח מלום שהיודשין כשבעי 'שבוע' יודשי' דהיינו שלא שהדנו אבא דקרי קולי לא עבדיכן הולא דאב" שאול והולא דרב ושעום" ובכי הא לכחחל" עבדיכן כר"א ונכון הוא עכ"ל וכ"ד הר"ן בתשוצה ועיין עוד שם י עיין בתרדכי פ" שבוע" ופ' הזקת ובמהרי"ק שורש ל"ח ועיין צמ"ש בס"ם ל"ח (ח) אמנה שנהחח וחה"כ בחם לטרוף לקוחו' בעד כחובק' על בעלם הראשון בחשובן' שבסו'ספר כשים י כ' כר'אש בחשוב' כלל ל"ז סי' ב' כיון דכתובה בידה גובה כחובה' לעול ותשבע אע"ם שיושב' תהת בעלם וכ"כ סרמ"בם בפי"ו וסו" י מימרת בפ" השולח: וברתב הרמ"בם בפי"ב מה' מלום ולום על הסים דחין כזקקין לנכסי יחותי' קטני' חשם שתבעם כחובת' בין חלמכ' בין גרושה עעמידין להם לפטרופום וכזקקי' מפו' חן החש"כדי שיסיה להם כלום שתכשא בו כאשם לאה" לפיכך אם קפלם וכשאת ואח"כ באם לקבו" כתובח" אין כחקקין לה עד שיגדלו היחומי שהרי אין לה נחונו' והרי כשחח : הורו מקלח סגאוני' שאם סיו נכסי' כנגד כתובת 'צלבד או מחותי' ממנ' אין כזקקין לה שהרי אין כאן זכות ליתועי' ולא חשי לחן האש' עכ"ל: וברוב ה"ה שנחכוון לומ' שאות' הנמוני למ כיוונו לפסק הנכ' בשלח חשו לחן המש" ודעתו לחוש חה דעת המחרוני וכ"כ סרמב"ד ועיקר עכ"ל י וכ' סרש"בה בחשובס דחשי סיה זקנה שחינה רחיים להכשא מקקין לה דומלאחי כתו'בשם הר"אש על מעשה שאירע אפי' כשא' כב' מגבין לוחס אשי שיתני דכת דתין כזהקין לנכסו יתועי' סייכו משו' חשש לדרי כדב הוכם ולבחוצ'מגצין עשו חיכת ותף לדע' הרמ"בם וסמ"ג שפירשו שעת' דחיכת שיסי לם במה להכם" ואם קפלה ונשא" אין כזקקין לה עד שיגדלו היחותי" היינו כשים לחיש ללדרי אך עחה שאט מגבין כחובו" האלפטי" שקדשו בעליהן ולא חיישי ללדרי לם ברע מנביית שחר חובו' דמנביכן מיחמי בדליכ' למיחש ללררי ועוד שחשה זו כבר סגבום ב"ד קלת כתובת" ולא הספיקו להגבות הפאר עד שנפאת הילכך עובייןלה הפא עכ"ל ורש"י בפ"שום היחונו"ובם הכות "הפ"נושו" חילא בע"א ולפיפירושו אפי" קסנה ונשא' מהקין ונויהו כחבן ער"ח מפר' כהרנו"צ' וכן בערוך ובירו' והכי נקטי דין הלמנה שנשם' נחם' והכניסה לו כדונים ולם נשבעה על כחובתה ומחה עיין במדדכי פ' חזקה ום' מי שמח דין מי שסים לו פקדון ביד א' ובפני אשקו לום ליקנו נפלו 'ושחקם ואח"כ סלך בבי' על מבענהו אה"כ סכביד חליו וחזר לצוו' ליתן אוחו פקדון לפלו מכוכ' ומ: מיחם משחו כח הוים מהם מרדכי בפ' סכו : בתב סרי"בש בסי' קס"ט לפי מום שבא בשאלם שלא' לא עשת' בובייב' מכתובת' אלא שסית' כולה מהנכסי' והבן והב' היו מיטפלים בנכסי' אין טענ' בן בחה הבא להחז' בנכסי'מכח מתכ' לאם זקנתו כלום במה שמען שהנכסי' הם של לאם שהיו לה מטורה מעש' ידיה שסרי כיון שהיחה מול' מהנכסי' מעשה ידיה ליחומים וגם מוחר מזונותי' שבלהי יכול לטען שתלים' תלאם שהרי תליאת' לעלת' כתו שתבואר בר"ם אלתנה כזונא אתנם זכו במה שבידה כגון הא דאמרי צם' חוק'י באשה הנושאת ונותג' בתוך הבית והיו אונות ושטרו' יולחו' על שנים דאנו' שנואל מורה לי הבא שאם מוקה על האחים להביח דחים אמנם זכן בחונו' ושטרות סיולאות על שמה אבל בכתן שהנכסי נשחרו ברשו" הבן וחבת שהיו גדולים הנה כל הנכסים בחזק" יורשיו וחין לחלונות זכ" בהם אלא במה שהנחה והשטרו' יולפות על שמהשאם היא נושאת ונותנת בנכסי' עליה לסבים רחים בחיים שכם שלם אם שקנק' מנונון שירשם או נותליאת' ואם תקם חין יורשיה לריכים להביא ראיה אע"ם שנושאת ונותנ' בנכסים כפו שכתבתי למעלה והטענה שטען בן הבת שכבר נשבעה לשני ב"ד וחבדה שטר השבוע'בחונם סגזיר ולריחוק העוקום א"ח לו להביא עדים אינם טעב' שעליו להבים ראים ואם לא הביא הפסיד ונסחחפם שדהו עכ"ל : בתוב בחשובות הרש"בת סי' תת"הו של חלמנס שפרע לה היורש קלת כתובחה וכ' השחר עליו בטר חוב לזמן והחזירה נו כתובחם ולם נשבעה שבוע' מלמנה ומתה והיודש טוען שהום יוושת מלד שלם כשבעם ירחם שהדין פשוט שחין בטענחו ממש לפי שפרע מקל' חקף מקל' ויכול כ יורשי לטעון כיון שנתפשר עמה והקפום במלום סקמם דעילקם כבר נשבעה או מקלת לם סשבועם

שכלך צעלם לח"כ שפוסקין לם תזונות וחין מחשבין עמה מעשה ידיה ולענין מה שטנינו אם חנורם רחו מסחבר' כדברי רש"י דלחו דוקח בב"ד דם"ם בפני עדים חו הפי' יסי' עם גילוי דע'או דבר תוכיח כתעם' דרב ספר' וסדין כוחן שסכי כשהשביחו ככסים תחת' נכסי' נודין מחילה נגעו בה וכדאתר אביי בם' המפקיד' החם ידע והא מחיל וכיון שכן כל שיש הוכחם שחיבו מוחל דיו וכ"ש שחינו לריך להחכו' בשני ב"ד שכל שלרי' צ"ד לח שתקי לח בתתכ" ולח בבריחה חלה שהכי רוחה שרבינו הגדול סר"ת סתקום יסים בעזרו אמרם תחוך סירושל' וכתב גירסת סירו' כן א"ר לא אמר בצ"ד ופי' לא שם אמור' וכן כום בספרים שלנו אבל בפי' ר"ח מ'ר שני אם אמרו כשתח ראו לא מחרו בצ"ד וכן האשה שמחרה אמר רצי אמי לא אמרה בצ"ד ואם הנירס כן פירושו בהפך ולות' דחמרו וחמר' שנינו במשנחינו חין לריכין לומ' בב"ד וסגידסה היחת נדחית יותר לפי שמסכמת עם הגמ' שלה הזכירו חמירה בב"ד כלל ואפי׳ לגירסת הספרים שלמו גרסי בין ביורשים בין באשם כן וכן סגירס׳ בספרי׳ חם חמרו רחו ח"ר לח חמרם בצ"ד וכן בחשב ח"ר לח חמרה בצ"ד וחם היו נכסים מועטים שיהם מן הסקם בלה חמירה גילוי דעת שחינה לזון מן היחועים דחמרן סוא בדברי רש"בם איפשר הואיל ונפק מפומיה דמר וכ"ם שהסכים על דבריו ה"ר יחיים מדן וחע"פי שיש לבעל הדין לחלוק הרי אנו כופסי אינט להסכמת' ולאמר'כב'סורו דורים "ניבר אקנים ומוסדי אדץ אשר בית ישראל נכון עליהם אלא שאני רואה דבריך מורי ה"ר אלעזר וכונים ומסכימים אל האמת דכל שלא אמרה ראו מן הסחם אורח' להשביח נכסי סיתומים סשבת סוח לה שטורחת ומשבח'לחם וחפי' לדברי דש"בם חלי חומר דלכחורה יש לחלק בין זוזי למטלטלי' שלריכי' שומח דביוזי תפיסתה תפוס' געורה לפרעון כחובת' דלא לריכי שומה אבל מטלטלי דלריכי שומא עד שישונו אותם לה ב"ד כרו כם של יחותים אלח שיש לי לומר לפי דברים' דמ"ת אע"פ שאי' תפיסת' עושה גבית גמוד אפ"ה אכן ססדי דאף היא רולה לעכבם בכתובת' ולהתעסק בהם ושלם חזון מן היתומי" מעק' וכיון שכן חין מעשה ידיה שלהם וה"ל כחמר' 33"ד וחכי כבר כחבתי מה שכ"ל בדין מעשה ידי' בכענין זה וחע"ם שחי' דעחכו מכרי' חח ססרים שכם אמרו וסם יודעי' מאיזה טעם אמרו ויש לע לענות אמן על דבריםם אלח שחכן כנולקטים שבלים אחריהם עכ"ל:

צו אין כחלמול' גוצ' כחובת' את בשבוע' משנה בפ' סכותב (דף פז) ובפ' השולה (דף לד) כ' סרס"בא ומה ששחלת חי זהו נוסח שבוע' אלמכ' אם באה לגבו' כחובת' מדירים חות' בב"ד וחחסו עלים מקל' פירו' כגון בשר ויין וכיול' בהם חם נטלה משל בעל כלו' בין בחייו בין לחחר מוחו וחם נטלה כלו' תחת' חם נטלה חלא כן וכן ולח חאסור עלי כל פירו׳ שאם עשתם כן אין האיסור חל לפי שאי אפש לחיו" בלח שום פרי וכדחמרי בר"ם א חלו כדרים גבי קונם עילי בשינה ופבועה בכהיטת חפץ בב"ד ליכ' בחלמכ' שהרי שכיכו בפ' הפולח כמכעו מבהשביע וים מי שאות' דעדירין אוחם בב"ד ועוד משביעין אות' חוץ לב"ד שלה בנקיט'חפץ והיינו דם"ל רב יכודה לר' ירעי בירם' חדרה בב"ר וחשבע' חוץ לב"ר וחכי סבו' דחין לריך מלח חו זם טו זה שידלו שידלו היתונוי ורב יהוד' הכי המנו לו ב ירוני חדרה בב"ד ם מס ירנו סיחונוי לו לשבע חון לצ"ד ושלל בנקיט' חפן אם ירנו יות' היתונים בכך עכ"ל יוסיח בחשובו לסרת"בן סי ת"ח ויתבח צס"ס זם : וכו"ש רבי לפיב' חם תהם קוד' שנוע' הין יורשי' יורשין כתובת' שחין חדם מורים לבניו ממון שחין יכו' לגבותו וֹלְ מִיבְּמֵי מְלֵחְ בַּפְבְּעִי בְּלְ סִכְּפְבַעין (דף מה) הכן וכן היהומי לא יפרטר אל בפבוע' ומם' נמיסחו בגמ' דסכי החמ' היהומי מן היחומי לא יפרטו אלא בפבוע' דב ופטוהכ דאמרי נמיסחו בגמ' דסכי החמ' היהומי מן היחומי לא תרויכו ל"ם סלם שנות מלו" בחיי לום חבל מת לום בחיי מלוה כב" כחחיו" מלו" לבני לום שבוע' וחין חדם תורים שבות' לבניו ותשת' בגת' בסדי' דה"ם לכתוב' דתתי' עלם מדתנן מתה יורשים מזכירי בתובת עד כ"ם שנה וכן עדתנן נשח את הראשונה ונוח' כשם שכים זמת כוח שכים ויורשי קודמין ליורשי סרחשונ' ומוקי לכו בנשבעם ומתה וכ"כ הרי"ף ברים פ' מי שהי' נשוי ובסוף פ' הנוה' על המשכין' הכז' קוקימנם

מנסיף מע מענה" במח"מני

שבח לערער על מס שלנצו ב"ד כתובה לחמו לפישהום היה חז הטן ולח העחידו מו לו אפטרופו' והשיב דלאו בדוק' אמרו שמעמידין אפטרופו' על היחוני' אלא להקל על ב"ד אחרו שלא ילטרכו הם לטעון בשביל היחותי' ולטרוח ולחפש בעד זכוח' הא אם דלו צ"ד שלא למנו אפטרופו' חלא שיהיו הן עלמם משקדלי' לטעון להם ולטרוח' יא'שנשמה

ולחפם אחר כל זכות' אין לך אפטרופוסין יפים נוהן עכ"ל: ומ"ש רצינו מצל כל ככסיה בין ככסי מלוג בין כל"ב יורסיה יורשין לותם אפילו נתחלוונה וכו' אינה לריכ' לישב' עליהן ארישא קאי שכתב שאין החלמני נובה כתובת' חלח בשבוע' וברוםה ומאתים וחוספת אבל נכסי מלוב וכל"ב אינה לדיכה לישב' עליה' ודין זה תבואר בדבר: הרמ"בם בפי"ח מה"א וז"ל פי נכסי' לבעל לעלווו ואין ליורש בהם כנום והנכסי' עלמס שהם נדונותי'נוטלת אותה בלא שבועה ואין ליורשי' בהם דין לעולם אלא אם כן כותירו בחיי הבעל והיו כל"ב שכתות לבעל ומסתתה המלתל בלא שבוע"

בכל נפנפי ח"כ לחזור בי כמי יורשים לריכין ליסבע שלא פקדתכו וקאמר דהיינו דוקא כתובת' דהיינו מנס ות"ם נס נסנמיי הנסטי דף מקמ"י הנסטי דף מקמ"י (ב) וכיכ ניי פי מי שמי ופרניינ יורשי' יורשי' כחובת' אע"פ שהיא כל"ב

ונוטלין ואפילו מיורשיו אם מת אחריה אבל כל נכסיה בין נכסי

מלוג בין נכסי צאן ברול יורשיה יורשין אותה אפילו נתאלמנה שאינ צריכ לישבע עליה ומה שבוע' נשבעת שלא התפיס' הבעל צררי בחייו ולא תפשה היא משלו כלוסוהרס' בס כתב שצריכה לישכע גם כן שלא מחלה לו כתובתה או שלא מכרה לו ונראה שאם כתובת' בירה אינה צריכ' לישבע על זה ששלו מחלה לו או מכרה היתה מחזרת לו הכתוב' ואם היורשי קטני' והאפיטרופסי' רוצים להשביע' והיא אומר שאינ' רוצה לישבע עד שיגרלו בניה כי שמא הם ימחלו לה אותתפשר עמהם כתב א"א הרא"ש ז" בתשוב' אין שומעין לה אא לא תטולכלום ער שתשב' וששאלת אלמנה שאומרת בעלי נתן לי מנה קודם מותו במתנה גמורה על מנת שלא יכנס לי בכתובתי וערים אין לח

מנשבע' והשיב אם כיה סבן הטן בשעת פטיר' אבין סדין עמו לפי שהיא לא נשבעה נה בחהלה ולה בסוף ואנ"ם שיורשי הבעל השלי טועלין שנשבע אין שוועין להם שמין לה זכות בנכסי אח"כ כשבע' ואם נותה קודם שחשב" שקע זכות' ועוד שהלווני ין היחה לריכה לשום חותו קרקע בבי" דין של הדיוטו' מיהאוחם לאו לא עשתה כלו':

וכ"ש אבל נתגרשה ומתה בנים נשבעין וכן' נרחה שהטעם תרחסיקנ' בפרק שום היחותים דהלכחת כרב הוכח בריה דרב יכושע דחת' דטעת' דחין כזקקין לככסי יתומים סוי משום דמימור לררי אתפסה ובנתגרם' ליכם למימ' סכי ומם כן בחיים סיתה גובה בלא שבועה וכ"כ הרווב"ם בם' י"ן מס"חום"כ ליכ' למימ' בה חין חדם מורים שבועה לבכיו וע"ת לריכים לישבע שלא פקרחנו וכדחנן בפרק הנשבעי' וכן סיחומי'תן היחומי' לא יפרעו אלא בשבוע' שלא פקדנו לבל ושלא אמ' לכן לבל ושלא מליט שטר בין שטרוקיו של מבח ששטר זה פרוע וכמו שיתבאר בח"מי וכן מבואר בנת' ס"ם הנשבעין דמותיב להח דחמרי רב ושנוחל דחין חדם מורים שבוע' לבכין מדחכן בסכות' כדר וסבוע' חין לי עליך

וכו' לכל יורשין משביעין אותה ואת יורשיו ואת הבאים בלשות' משכי ללדדין התכי אותם באלונכ' ויורשים בגרוש' ופיר' רש"י אותם דהתכי יורשין וושביעין אות' מיחוקת' אפי' באלמכ' אבל ואת יורשים דקתכי מוקילם רב ושמואל בגרושה אם בירשם זם כתחייב לם בתובת' בלא שבוע' שסרי שטורם היא מן הכדר ומן השבועה ומקס בחייו ואח"כ מת כוא דס"ל מק מלום בחיי לום שכשמתם כיא ים לה ממון מוור עליו בלא שבו' לפי' הורישתו לבני' ויורסי' הבאי' ליפרע מיורשי' לריכין לישבע כרתנן סיתותי' מן סיחותי' לא יפרטו אלא בשבועם חם שלא כדברי הרש"בא סיעו אלף ול"ג (ועיי' דיכי שבועם זו בח"ם) כחב הרש"בה חלמני שנשתחק' ובחם לנבו כתובת' ולריכ' שבועה ונבדקם והיא רומז' ומכירין ברמיזותי' שלא נטלה כלום משל בעלה מהו לסמוך על דבר זה תשובה חם שומעת אע"ם שאינה מדברת דכפקחת היא לכל הדברי" וכדתני" עדבר ואינו שומע זהו חרש שומע ואינו עדבר זהו אלם חם חם כפקחים לכל דבריכם וא"עם שהיתם פקחת מעיקר' ונשתחקם לכאורה לא גרעה מחלם מעיקרו כדמשמע בפר' מי שחחו דלח גרע פקח ונשתחק מחלם פעיקרו ובלב' לחר בדיק' וכתבר' דלחו דעתה שנישת' הוא ולא שכלך אחר דעיזותיו אלא הרכנת הראש דהרכנת הראש כדיבור וכדגרסי' בירו' עד שישונעו את קולו א"ר תוכא סיא שתיעת סקול היא סרכנ' סראש ות"ת כל שלריכ' שבוע' ואינה מדברת איך תשבע שאשי' בדקנום ושאלנוה אם נעלה כלום והרכינה בראשה שלא נעלה והשביעו" מפי אחרים שמא לא נתכוון בסרכנ' הראש לאמת אלא להסכו כל שאינה שליאם מפיו לא שבוע' ולא אמן ואפי' בשבוע' האלם כן דהא ' בין בסוט' בין בשמיע' קול אלה כתיב ואפ"ה בעי' דאמ' אטן אלא שקרוב בעיכי דשבוע' הבא ליסרט מנכסי יתותי שאינם תורם אלא משום הקנת היתומי אם היא מושבע' מפי אחרי בשבוע' כאלם כל שאינם יכולם לישבע ולענות אנון כזו משביעין אותה וטעלת כדי שלא תפסיד כתובת' וכדוכית' וחדע לך דשבוע' זו קלם דחפי' מת לום בחיי מלום וחח"כ פת עלום סיתועי" טוטלים ען סיתועי" בשבוע" שלא פקדט אבא כדברי ר"א כדי בלא יפסידו יתומי שלום את חובם אלא דרב ושמואל החמירו על זה ואס"ה דייכא דעבד כר"ם עבד אבל לא עקרי' להם דרב ושנואל משו' כבוד' ואפ"ה אמרו הבו דלא לוסיף עלה ועוד דלאו שבועה דוקא הלריכום שהרי נמנעו מלהשביעה ומגבין לה בהדר והילכך אפש' לו' דשבוע' האלה סגי כל שאי אפש' אלא בהכי ואע"ם שיש לבעל היין לחלוק עלי בזה כך ירחה לי ולענין הק' זהב שמחל' מחשש עונש השבוע' חע"ם שתלחו לבסוף שהבעל מחל לה על כל מה שתפסה משלו ככ"ל כמו שבתבת דמה שמחלם מחלם ולם שייך בכי כם מחילם בטעו' מחות' טעמי' שחמרת ועוד שמחמת ירחת עוכם השבוע" ובח'לגבות אותו כך מכתובת ובחעת לולי בעשתה כן אם כטלם כלום נושל בעל חל עלים עוכש השבוע" שהיא כשבע" שלא כטלה והיא כבר כעל" ואין מחילת הבעל סוטר' מעוכש השבוע' שנשבע' שכא נטלה ועוד מאן לימא לן שהיא לא ידעה בחות' מחילה חני חומר ידעה ולח רלה במחילתו וע"ב נכחה מבחובת' מה שוכתה ואפי' טענה היא שלא ידעה עלים להבי' ראיה וכ"ש שהיא עלמ'אינה פוענת כך דסם משתקל עילול' ואם כם עשו מעשה הפך נוזה הנח להם שכבר הורו זקנים עכ"ל: וכתב עוד שחלת חלמני שבבתה כתובת שלח בשבוע' בערכתו' של גוים ויש בשטר בתובתה כאמט' ועם כל זה לבה נוקפה שלא יאמרו עליה שנבתה שלא כדין ורלתה עכשיו לשבע בב"ד שבועת אלוונה ולא דלו היתונים לבא לפני ב"ד בזען השבועה . תשובה משה זו שבמה להוליא עלמה מחשד תבא עלים ברכה ושבועת השלמני לא הלכה מפני שכב' גבת' ויש לב"ד להזקק לה לשלוח אחר היתומי' להשביע' בעניהם ואם לא ירלו לבא ישביעום ב"ד שלא בפני היתוניים ואף אם לא רלו ב"ד להשביע' שלח בשכי היחותי' אם עתדה ונשבע' בשניה' נשבע' וכדגרקי' בש' השולח מודה רב בקופלת ויש עי שפיר' דילחה בשבוע' זו חפי' להגבות' כתובת' ע"י שבועה א ל"עם שים מסרשו' בע"ח מ"מ זו שבחה לישבע כדרכ' חחר שנטל' כתובת' די לה פקד (ב) ועוד כי תדין הגמר' מיכם כשבעת אלא חוץ לב"ד ועוד כי לדעת ר'ת והריף אינה לריכ' השבוע' כל שהחעיכ' הבעל: וכתב עוד בקי' חלף ופ"ט חלמכ' שתבע' כתובת' בב"ד ונשבע' ולא הספיקו להנבות' כתובת' עד שמתה ויורשי הבעל טוענין כבר גבתה בב"ד אחר אחר שנשבע' מיד והשיב הדין עם יורשי האלמנה שהרי שטר נתובת' ביד' ותלו לתית' שטרך בידי מחי בעי: ובתב עוד הרש"בח שנסחל על יתו'

ואם יש בהם מוחד הנווח׳ ליורשי הבעל עכ"ל: וכתב הדב המני' ביאור דברי רבינו סוא בשאות 'סנכסי' שהכנים' לו הם בעין קייוני' וכבר נתבא' בש' י"ו שאם נהייח' לה קרקע או מטלטלין שלה קיימי' שנוצ' אותה בלל שבוע' שיורשיה יורשו' הנדוני' וזה שאת' ואם הים בהם מותר חוזר ליורטי הבעל אבל ודאי אם כאברם הגדוני' אן אם נפחת' ובאם לנבות מן היורטי לריכם היא לישבע ואם מתם בלא שבוע' וראי אין יורשי'כוטלין (א) דלא עדיף מחוב דעלמ' שאין אדם מורים שבוע'לבכיו כחכ' פרק י"ז מהלכ'מלוה ולוה וכן מבוא' בעיטור ודבר' ברורי' הם עכ"ל: * "ב"ח) ונהג פומינס בפייו ייחר נס קרקה זכו' עד מעל של שנות' והם דברי הנתר' והר"יף ר"פ אנים ונר' דה"ם אם נתכרו נכסי נ"נ ולקחו כסם מעלמלין אחרים ובידש באלר סבניים מנכסי נ"ג כן נועלתו גוא בורגם וכ"כ כרי ג"ב יסי קס"ע: כתב הרט"בה על חלמנ' שנשבע' בשני ב"ד של ג' שה' מהם קרוב לחבירו והשיב דמה שלשבעי לא לשבעי שהרי לריכה לישב' בב"ד ואין כאן ב"ד והא דגרשיכן בפרק השולח ארום בב"ד ואשבעי און לב"ד דמשמע דאפי' לשבעי שלא בב"ד הויא שבוע' ליחם דחיכ' מחן דמפר' דחרוייהו א"ל דליעבד חדרה בב"ד ועוד חשבע' חוץ לב"ד וחיכח מחן דמפרם דה"ה עשם לה מה שירלו היתומי' או אדרה בב"ד או אשבע" שלא בנקיט' חשץ שלא בב"ד איזם נוהם שירלו היחוווי' ולזם דעתי טטה ולפיכ' לריכ' סים עוד לכיו' נודרה בב"ד ולחסו' עלמס בכל פירו' חוץ מפת וכיול' בזס חס נטלם פהר והפם דפוק משל בעל כנום עכ"ל: ועיין בתשובו' להרת"בן סימן ת"ח" (ד) ומה שבוע' נשבעת שלא התפים הבעל לררי בחייו זה פשוט בכת' מהומו 'דמשו' האי חששא משביעין לה : ות"ם ולא תפסה היא משלו כלום פשוט הוא וכן נראה מדברי החוספות בס"ם ווי שמת י ומ"ש בשם הרמ"כם שלריכה גם כן לישבע שלא מחלה לו כתובחה או שלח מכרם לו הוא בסרק י"ן מהלכו' אישות: ומ"ש רביט ונרא' שאם כתובת' בידה אינה לריכ' ניסב' וכו' אינו מוכרה שכבר אפשר שכתבה לו שטר מכר או מחיל' ולפיכך לא חשם ליקח מידה שטר הכחוב' . כתב הר"חש בתשוב' רחש כלל פ"ה החידוא שחנו מגבין כחובו' לכל יורשי האלמנו' שקדשו ולא חיישיכן ללרדי ואנו סומכי' על חירן מגבין כחובו' לכל יורשי החנמל שקדשונה חיישיכן כדרי יומנו טוחם. של יידי ז ורוקא שמן נחן הראש מייצ'ביל שחירן דהיכ' דעת החסי' ולא לוה לביתו ללא חיישיכן ללדרי וכן היה ייש תפוג יוהד דן רבלא מאיר (ה) והיה נותן העד לדבריו לסעון על אותו חירון יותר עצ' חירוני בייד לבאות עים אחרים שחירן די' כי האידה כתובו' כשותיע ערובו' ולא שניח האידל התפסת אווירים וגיין אחרים שחירן די' כי האידה כתובו' כשותיע ערובו' ולא שניח האידל התפסת אווירים וגיין לררי עכ"ל ותירן הר"ם מיינ"בול הוא בתוספות ס"ם מי שמת ורס"י פירש בם שום לדרי עכ"ל ותידן כל טמייל בור יאו בית שמים לתפים לדרי ומלחתי כתוב על הייפי היים סיקומי דחישיכן ללדרי סיינו שמא בשנת מיתה אתפים לדרי ומלחתי כתוב על הייפי היים דבריו משמע מחוך פירושו דמקמי מיח' זמן ארוך אין לחוש לכך ואפי' חלה וכחייר' למות כיון שנתרפ' חזר ונטל הלרדי לפי פירום זם אם נסרג או מת מיחה חטופה או נטרם דעתו אין לחום ללדרי עכ"ל י ואם היורפי' הטכי' והאפטרופוסים רולים ספר פיפשים על להשביע' והים חומר' שחיכ' דונה לישב'עד שינדלו בניה וכו' כתב ח"ח הר"חש ז"ל חין שומעין לה וכו' כלל כ' סי' ג'י עוד חשוב' לו וששחלת אלמנה שאוער' בעלי נחן לי מנס בנותנ׳וכו׳ ג"ז בכלל סמוכר סי'ב׳ כתוב בתשובו׳ סרם"בא סי'אלף וע"ב שנשאל על אלמכ' שתססם מטלטלין שכשארו בידם אחר מות בעלם אם כאמנת לומר בעלי כתנסלי או מכרס לי ובחייו תפסתים והשיב אם מטלטלין אלו היו ידועים לבעל וים עדים שהם עדיין חחת ידם חינם כאמנ" אבל אם אין עדים שהיו של בעלה או שלין עדים שישכן חחת ידה כאמנת משום מינו" ובתשובו" להרמ"בן סי ל' ולענין ש"ח שטענו אפטרופסי' אם טענה שהצעל נתנה לה הרין עם האפטרופו' ההשטר אינה נקנה אלא בכתיב' ומסירה ואפי' ליכא עדים וראיה דהא לא שייך בשטרו' מינו ב" וכנו"ש הרי"ף בש' הכוח' בעלונה דשטרי עכ"ל ומי' אם אומרת שנתנו לה במתנ' ש"מ משמע דנאמנל' לדברי הרמ"בם והרא"ש שסוברי' שאם נתנם במתנ' ש"מ אל"ל קני לך איהו וכל שעבודא דאי' בים וכמו שיתבאר בפי' חי"ת: (ו) כתב עוד הר"אש בקשו' כלל ל"ן שאלת לאה אבד' כתובת' ובא ב"ח של שמעון בעל' והולי' ש"ח עליו והנבו לו כלו מכנינם מעכרה ב"ד מנכסיו וטענם לאם אלו סבחי 'נתן לי בכחובתי אע"ם שאבדם בחובתי אינם חושם" מחח" שחכי מוחזק' בחלו הבתי' חם כית נחמנ' חם לחו תשוצ' חם חין לשמעון יחונים קטני' ולאם דרם בבית א' והבתי' אחרי' שהיא טוענ' עליהן ששתעון בעלם כי נתנ' לה בכחובת' סעוך לתיחתו החזיק' בהם ג' שנים בלי ערעור היא נאמנ' בשבוע' (כי שסו' כדברים לבל לם הית דרם בהם אינה יכולה לטעון בהם חזקה שכן דרך אשה לדור בציח בעלה

DDWI ממיום הלד אחד בנועה אם שמרה מן הייחות ירובים יירבין לפונלם וכן כו למ" מ" מ" מ" מ" מ" מ" מול ומן מישה שנים ב"ר אם גנים ב"ר אם גנים ב"ר אם גנים ב"ר אם גנים מול וכן המחול וכן המחול וכן המחול וכן המחול בני מיל מיל "ג ני לכל הנים אלי וכל אכנו המי" במ"א האין להלק וביי למת "א ביי במ"א האין להלק וביי למת "מ" ב"ל מ" ביי במת במ" מ" ב"ל בל דגל הנות מו מה במוני ב

לחין "בלברים כנוס וע"ם > (1) כ' סלחם נסבו' כנל ע"ח סי' נ"ד וחס פערם תן סבווע'

סיתומום

במנו לום נחנו לי במהנ' ובשבוע' אבל אם היא אינ' מוחוק' בממון

שאין מתכתה קיימת שהרי הרי"ף והרמב"ה והר"אש פסקו כרב ושמוחלות"כהם סוברי 'דאין מתכח' קיימת ומכאן סוכח' עד למס שסעמדתי דברי הרא"ם בתשוצ הוכל "ין מיות במטלטלין במה שהעמדתים כא לאו סכי אין מתכח' הייתא כדי שלא יסחור דבריו שפסק כדב ושעוחל והחרכתי בזה בחשוב" חלונו שכשחת לחת עד

שלא נשבע' על כתובת' וסכניס' לו נדונים ומתה בלח שבועה עיין בח"ה סימושיל: ובתרדכי כ' חלמכ' מוכח וכ' ח"ם וכ'מי יובירו ופי סוסופין סמת ום' סכחקין" ופי סנומי פי ני רמנסררין ו לנוסרי"ק פורם י"ח: מלמכ' שים בידה מעו' ונכסי וטוענ' שמשל בעל" הרחשון היה חם היח נחמנת עיון בהנהות מרדכי דבתרם פ"די כתוב בתשוצו' פרש"צה קי' חתע"ט השם שפון שטרי חוב יולחים על שמה בחיי הבעל וכתכ' חות' לבן שיש לה מחיש חחר וכשבע שבועת אלמני וחה"כ מתה דבריה קיימי צסן חדם דסם תפסיכהו נוחיים ותפיסה דשטרו' חפים' היה ועוד דהכם השטרות יולחים על שמה מחן לימח לן שלח כפלף לה מבי' חבי' וכתב עוד בתשוב' על רמובן שקנם בקי' ועש' השטר בשתו ובשם לשקנ ומת וסים לנומר' שכבתי' קנו הוח' מנכסי שנפלו לה מבי' הבי אמה חוסם' עלמ"ם לה בכתובת' אלו הנה ראובן מנכסיו אף ע"ם שכת' סשט' צשם חשתו כח הנחם חצל מם היח טוענת שקנת' וונכסי' שנפלו לה מבית לבים רוחי מם מוחזק' בכך שים לה ככסי תלוג סדין עתה ואם איכ' עוחוק' נכך לינה כחמכת וחפי' בשבוע' לפי שכל מה שים לחשה הרי הוא בחזקת הבעל ובקי" מחק"לו כתב סנפחל על חב ובן פסיף דרים בבי 'חחד וחוכלי' על בלחן חח' והכן נפוי וסים כום 'ונותן בתו' סבי 'וסיו מונות ושטרות יולחין על שתו ונפטדו כחב וסכן יורסי החב אומרי׳ שהכל של אב והחלמנ טוענ' שהכל שלה והשי שהדין עם החלמני וחפי'חין לבעל' ככסי' ידועי' כלל ושחר כל סנכסי' חוץ מאונות ושטרוח היולחי' על שתו סכל בחזקת סלב וכחוב בקשונות להרת"בן סי' מ"ב וששוט הול: וני"ש רבי 'וחם מחלה לב"ח של בעל" חין מתילחה כלום וכו' סם דברי הרח"ם בתשוב כלל ל"ו סיתן ד': ופעמים שלף גרום משביעין אותם אפילו כפלא יכעון דתכן הפונמת כתובתה או ע"א מעיד' שהיא פרוע' וסנפרעת שלח בפכיו ומנכסי' משועבדי' לא תפרע אלא בשבוע' פובת' כילד היחה כתובתה שלף זוז והוא שוער התקבלת בתובתיך והי' אוער' כא התקבלתי שכא כך וכך בם' סכותב: וכ"ש חפי ים לה עדי' כמ' קבלה וכו' וכן מ"ם אפי' דקדקה מה שנטלה אפי'בחלי פרוטה וכו' שם בעי

מכתישה דלח חיפסיטו וידוע דכל ספיק' דממוכ' כוי הולא לנחבע" ות"ש או שכופר' בכל וכו' וע"א חעיד'שהי' פרוע לא תפרע לא בסבוע' או מנכסי' מסועבדי' סבאו לטדוף מסלקוחו' או שנא בסכיו כגון שגיר' והלך לו לא תפרע אלא בשבוע'כל זה מבוא' שם במשל ושרש"י מככסי משועברי משום דאי הוי גבי תן הלוה גופי'וסוה טעין ליה אשתבע ני דלא פרעחיך אתרי' בשבועו' דמשבעיכן לים ואי לא טעין לא טעליכן ליה סואיל ונקיט שטרא אבל בשביל לקואו" אכן טעניכן דילתא אי הוית גבי תן הלוה הוה טעין לך אשתבע לי דלא פרעתיך ובעית אשתבועי כשת' אכן טעניכן דפתח פיך לאלם כוא ומככבי יחומי ונפרע שלא בפניו כולהי משו'החי טעמ' עכ"ל: וכותב הרמ"בם והוא שיהי' במהום רחוק פים פורח לכודיעו וכו' בפי"ו תס"ל : וב"ש כן בשם רי"ף הוא בפ' הכותב :ום"ש בשם פר"אש יראם דפאי מקום קרוב כדי שילך השליח ויחזור חוך ל' יוסוכו' עד ונווספ'אותו על כחובת 'סכל בפ' סמ'י וכל סכך שבועו' הן דרבכן בפר' הכות' אהת דחנן עד אחד מעיד' שסים פרוע' לם תפרע מכם בפבוע' סבר רמי בר חנום למינו שבועם דמורית' דכתיב לא יקום עד חחד באיש לכל עון ולכל חטאת אבל הם הוא לשבוע 'שע' רבא ב' תשובו' בדב' חדא דכל סנשבעין שבתור' נשבעין ולא משלמי' והיא כשבעת לכוטל' ועוד אין כשבעין על כפירת שעבוד קרקעו' אלא אמ' רבא מדרבכן כדי להפיסדעתו של בעל: וכזה שכתב מפילו הכי לריכי נקיטת חפץ שם מסל דחמ" רב פפח חי פקח כום מייחי לכ לידי שבוע' דחוריית' כתבו כתוקם' וכרח"ם וכר"ן ז"ל פרס"י ונפק' עינה בשבוע' דחוריית' לחנקוטי חפלח ובדרבכן לח נקיע הסלח והוא עלתו סות' דבריו שפי' בהשולח גבי הא דה' לים רב לרב ירתיה מדסתי אדרה בבי' דין ואשבע' חוץ לב"ד דהכי האע' ליה דלם לשבע' בב"ד דחעירי באנקט" מפלח וכן כתב כר"ף דבנקיט' מפל' פית שכך דין כל שבועו' המשנם: וכור שכתם ולא נפר' נוינם אלא דאי קדנים ותפסם וכו':

לו) ויאבה כפי' בתכלי כתובת וגם אם יש לשתנון יתותים קטכים אין מחזיקין בככםי קטן אפילו סגדיל עכ"ל וכ"כ סרש"בה בחשוב"חם סבחים ידועי' לבעל חע"ם שסחזיה' החלמנה שנים כרבה אין לה חזקה לפי שהאלמני יש לה דירה במדור שהיה בעלה דר מחנאי כחוב' וכתב עוד סרם בח בתשוב' סנוכר ולח עוד אלא כל זען שסיא נובאת ונותכ'

תשו' אם היא מוחזק' במנה כגון שיש ממון בעלה תחת ידיה והיא יכולה, לטעון על אותו ממון אין בידי משל בעלי כלום נאמנת ג"כ בכני לכי נתנולי בכתנ ובשבוע אבל אם היא אינ פוחוק בפמן בעלה אז אינה גאמנת כתב רי"ף שאם מבר" או נתנ מנכסי יתומי קודם שנשבע מה שמכר זנתנ קיים ומננין אותו בכתובתה ומשמ' מדבריו אפי מקרקע וא"א הר"אש ז"ל מביא דבריו בפסקיו לפסו' הלכה אבל כתב בתשובף דווקא במטלטלי אבל מקרקעי כחוקת יורשי" קיימי ואין בירס לתתם עד שיגבוה ב"רואם מכך" או נתנה אין מכירת' וכתנת' קיימת ואם מחלה לבעלי חובו' של בעלה אין מחילתה קלום שכל, ומן שלא תגבה חובו' בעל' אין לחבהן כלום ואין בירה לא ליתן ולא למחול ופעמי שאף גרוש משביעין אות' אפי כשלא יטעון דתנן הפוגמ'כתוכת'או עד א'מעיד'שהי' פרועה וחנפרעת שלא בפניו וכנכסי משועברי לא תפרע אלא בשכועה פונמת כיצד היקה כתובת אלף זוווהוא או קבלת כתובתיך והיא אומרת לא קבלתי אלא כך וכך אפילו ישלה ערים כמה קבלה דאיכ'למימ'אס איתא דקבל'מפי הוה פרע לה בערי אפי דקרקה מה שנטלה אפי'בחצי פרוט'דאיכ למימ'כיון דרקדק'בוראי אומר' אמת אפ"ה, לא תפרע אלא בשבוע' או שכופרת בכל ואומרת לא נפרעתי כלום ועד א' מעידה שהיא פרוע' לא תפרע אָלא בשכוע' או מגכם" משועבר" שבאו למרוף מהלקוחות או שלא בפניו כנון שגרש וחלך לו לא תפרע אלא בשבוע' וכתב הרמ"בסוחוא שיתי במקורהזוק שיש טורח להוריעו אבל אם הוא קרוב להודי מודיעין במקורהזוק שיש טורח להוריעו אבל אם הוא קרוב להודי מודיעין אותו ואם לא יבא ישביעוה ותטול וכ"כ רי"ף וכת"א"א ז"ל וירא לי דהאי מקי קרוב כדי שילך השליח ויחזור תוך ל"יום שהוא זמן ב"ד אבל טפי כל" יום אין לנו לאחך הפירעון אלא ב"ד מוכרים מיד ופורעין והאש' נותנת שכר השליח ומוספת אותו על כתובת וכל חנך שבועות הן דרבגן אפ"ה צריכין נקיטת חפץ ולא נפקא מינה אלא ראי קרטהותפשהואמר׳ לא משתבענ׳ ולא מהררנא דרירי שקלי לא מפקינן מינה, כיון דרוא דרבנן אכל בראורית' מפקינן בכהאִי גוונ' אי לא בעי לישבע אכל אפוכי לא אפכינן להן אע"נ דק"ל דשבוע' הרבנן מפכינן ח"מ כשהנתבע יש לו לישבע וליפטר יקין שבוע זה בן כפניקח, כי כשות הבע שלו הישבע היפטר יכול להפכו על התובע ולומ' לו אין לך אצלי כלום או השכע ומול אותלך לך אבל כשהתובע יש לו לישבע ולימול "אינו יכול לישב" להפכו על הנתבע ולומר השבע והפסר שיכול לומ' לו איני רוצת לישבע אתה יש לך לישב' ולימול או השבעומול או תלך לך ואם היא השורה על השבוע' שאינה יכולה לישבע אם שכננדה אינו חשור ישבע ויפטר ואם הוא חשו אין כאן לא שביע ולא תשלומין ובער א' מעירה שהיא פרוע כול לחביא לירי שבועה דאורייתא כיצר יפרע לה כתוכתה פעם ב' כפני הער הראשון וער אחר עמו חרי כאן שני ערים על פרעון השני ויתבענה מה שנתן לה תחילה ויאמר בהלואה נתתיו לך שהרי נתקבל כתובתך פעם שני והיא כשתכפו ותאמ' לא קבלתי אלא פעם א' הרי ער

כל שעם צ"ח חנו׳ אביי לנופר׳ סום גובם וכו׳ ס"כ אין לאש׳ על נכסי בעל׳ אלא שבעו׳ כתובת' כשחר ב"ח ועו' גריע טפי דחיכ' נפרע' אלח בשבוע' ושמח לח תשבע הלכך אפי' נשבע' אח"כ לא חיילא המתכ'למפרע ע"כ ואפשר שמה שכת ' בתשוב' ראשונה דבמטלטלי מתכת' קיימ' אע"ם שלא נשבע' ע במטלטלין הידועי' שאינ' יכולה להטמיו ולהכחים היה בדוקה הבל במטלטלין הידועים שלה היחה יכולה לטעון אין בידי כלום מודם דחין מתנת' כלום. ועוד שכי חומר שחתם לות' שמה שכתב דבמטלטלי מתנחם קיימת לח בשלח נשבע' כלל מיירי דח"כ לח היה במתנת' ממש מהטעמים שסוכית בחשוב' השני' חלא בשכשבע' מעלמ' מיירי אלח שלא השביעו' צ"ד ולא הגבו לה חותם נכסי ומדקדו לשונו יש ללמוד כן (ז) וכ"כ המרדכי בפ" סכוחב שפסקו "ר" יוסי בר ילחק ור" שלמה בר ילחק וכן בה"ג שאם מכר" ונתכ"קודם שבוע" אחו יוסי" ותפקי ל"ש תקרקעי ול"ש מטלטלי חפי קססה מחיים לח מהכי "שלח חם כן תפסם מחיים ולא דלתה להשיב וא"עם שכתוב שם דראב"יה וכמה רבווחא שסקו הלכם למעשה שאם מכרה או נתנה קיים כיון דבה"ג פליג עליה נקטי' כוחיה שדברין דברי קבנה ועוד שהרי כתוב שם שהר"וו פסק הלכה נוועש' אע"ם שראבו"ה ורבי" ברוך ורבי' שתחם פסקו דעתנת' קיימת כ"ל דברי הגאוני' עיקר שפסקו אין מתנת' קיימת דככסי בחזק' יחנוי קיינוי וחפי' אם חחר שנחנ' נסבעה מ"נו בסע' שנחנה לא היה נה כח שנא היו הנכסי' שנה אלא שעבודה בעלמ' דק"ל כרבה דחמר בפ' כל שעם ב"ח מכאן ונסבא כוא גובה ועוד שדברי הסוברי' דמתנת' קיימ' דחויים הם שהרי רחיים ר' שמחה דחחה רקצ"ים כמבוחר שם במרדכי ורחב"ים שנחן טעם משוסדרוב הגאונים פסקו כרבי אלעוד ולא כמר"ח והר"יף שמסקו כרב ושמואל מנוקום שבם עשם רחים שכל הפוסקי' שחנו סומכין עלים' בהורחותינו סוברים

מוצר החייאה בתוך סבית לפי' סיו לוכות ושכרו יולאת מיום ליינות לומר מיום מיום ליינות לומר שליי כן עד נדם מי מינום מיום ליינות לומר שליי כן עד שתבים רחים על דברים שסיו לה נכסים ממקום חחר. כתב הר"יף שחם מכרה חו ים להתחים במתכן להתחום להתחום להתחום מכשב בתוכם להתחום לתחום להתחום להתחום להתחום להתחום להתחום להתחום לתחום להתחום להתחום להתחום לתחום להתחום להתחום להתחום להתחום להתחו כתנה מנכסי יחומי' קודם שנשבעה מה מחזיקת אוחם שעכר' ונתכ' קיים ועוכנין אוחו עבתובת' בעובר גרוני ניין ברוב' בתשוב' בתב אלונול'זו אלו נשבעם דריני מנינחי לידי אמי בסוף מעבר' מעבר ומחנתה עומנה דרינות' נפי חפי' בסוף מעכר' מעכר ומתנקה מתנה אע"ם שבשעה שמכר' או נתכה עדיין לא היתה ראוים לגבות דמ"מ כיון שנשבעה למושנהני 'במני' לבסוף ממכר' ומקנת' קיימין וכ"כ סרי"ף נפרע הדיק לבסוף ממכר' ומקנת' קיימין וכ"כ סרי"ף והדימשובשניני בתשו 'והבי' דמים מדתכן בם' אלמנ' מונת יטר הטופחדתי בתשו וכבי דחים מדתקן בם תכתכ כזונת הדונינו והייסו לדוג דוכח ומם מלתכם בין מן האדוסין בין מן הנסואין פוגרים והמחנם מוכד' שלא בב"ד ואתו עלה בגמ' בשלמ' קית נים מו סכפוחין משו' מזוכו' וססי 'צשלח נשבע' ס רה ינסיום בדב" זה כמה במבומין ומף הרב ז"ל כרם" במות מתפירת שלא כתב כן אלא כשכשבעם לבסוף על התחום המדרה בתובת' שנ"ק נתחל בחלכם ולפון עכ"ל במוכנים ולפון עכ"ל בי מדום בייחם בתובת' שנ"ז נתחל בחלכ מי חלף וע"ח: במחקור וניין בתחובות ברש"ב מי חלף וע"ח: מוכחור בייחן וח"ח כר"מם ז"ל נציח דבריו בפתקור בליים בתחובות בר"ב בתחקור בייחו וו"ח בייחו בתחקור בייחו וו"ח בר"ב בתחקור לנוני נונית בר"ב בתחקור בייחו בתחקור בת לססוק הלכ' בפרק אלתכ' מוכח וגם סר"ן ים יבורם לססוק סכב בעוק שנוני מבו שכתב סרו"ף בחס יחס בסר' סכו' סבים דברי מלו שכתב סרו"ף "ת כ' שמה החם בפר' הכיל דברי 'ללו שבתב הר"ף שניק' ובשקור "אן בתשוב 'דתו לחייתו : ומ"ש רבי' לפל כתב הנוזקיין "אן בתשוב 'דתו לחייתו : ומ"ש רבי' לפל כתב בפיני מידו פ"ש בתשו" דוק' במטלטלי לפל מהדרטעי בחזק' בחשו" דוק' במטלטלי אבל מקרקעי בחזק' מיקם יולשים קייתי וחין בידם ליתכ' עד פינבו ייסנסו בתובת' מתטתים קיימות במטלטלי לכל דיסונות עיי בתקרקעי בחזק' יורפי' קייתי וחין בידה נחחם עד שינבו לם חות' צ"ד בכחובת' מנית של יוכאת ביל עכ"ל וחסשר ל שחין תשובה זו כוחרת מה בספסה לה לתחי דכתב דמשתע מדברי די"ף דקסי פיתם ימר על לתחי דכתב דמשתע מדברי די"ף דקסי ביתה בהומי המספה במקרקעי מברה ומתלתה קיימת דשתני בתות ומם ממה, במקר ו-הלו מעני כטוי החם שלחר כך הסציעום יו מניה משל מעני כטוי בכתובתה לותו קרקע שתכרה לו נתנה סיח יורם בנם בכתובתה לותו קרקע שתכרה כתב אלתור דנגר ותואד ופיל ובסשובה הנוכר בכלל המוכר כתב אלמנ" דין אם מספו יורשי ומיים שנתנ" מנכסי בעלה לאחר קודה שנשבע" שר ב"כ ונמסיים על כתובתה והגבוה ב"ד הדחוי לה לגבו" חין מתכתה מתכה דחין לה בנוף ככסי בעלם כלום אלא שעבוד בעלמא ואי בעו יורטים מסלקי לם בזחי ורפים מפרק

גדולים ואל"ל העני' ח"ק ליק לים דאביי קשיש' ובן נכם אית לים ופסק הרא"ש הלכו' כבן נכס וכן פסק הרע"ב ברפ"ז עה אישות זכ' ס"ם: ע"ש דני' וג"כ היתנשבע' זכו' הוא כבן נכס שאור שלף אחרוכה נשבע' ואע"פ שבאם לבבו' עמכו וכנון שהן גרוש' כולן נשבעות עכ"ל וושת' דא"א לוער דלאחרוכ' קחי דכיון דבאה לבבות עונו למה כולן נשבעות עכ"ל וושת' דא"א לוער דלאחרוכ' קחי דכיון דבאה לבבות עונו למה

לדיכה לישבע (ח) ד"ם (ס) כמו פנחנחר לעיל מכח מב' רחשוכום בלבד קחי היו כולן יולחות ביו' א' בעקום שכותצים שעות הרחשונ' תקדים וחם חין כותבין שעו' אז שעבוד כולן חל ביחד שם במשנה היו כולן יולאו' ביום א' כל הקודמ' לחבירת' שפי' שעם אחד זכתם היו כולן יולחות בשעם ח' וחין שם חלח מנה חולקות בשום ופי' יולמות ביום חח' שומן שכחוב בסם סום ביום ח'וכן פי' היו כולן יולחות בשעת שת' ות"ם ומש בתובתם של החתת ק' ושל זו ק"ק ושל זו ש' לר"ח בין הכיח רב חו מעט כן הדין ולרי"ף חולקו' תמש שום בשום וכו' שם פ' מישסי' כפוי תכן מי שהים כפוי ג' כפים כתוב' של זו מכס ושל זו ק"קושל זו ש' ופין שם פלח מנה חולקות בשוה היו שם ק"ק של מנח משלח כ' ושל ק"ק ושלש' ב' ג' זסב היו שם ש' של מנה כועלת כ' ושל ק"ק מנה ושל ם' ששם זכב ופרש"י שלון מנה ושל זו ק"ק וכו' ושלשחן כחתמו ביום א' דמי בנ' יומי סקודמת בשטר קודמת בניבני ובגמר' זו מסכם כ' כתן כ' מומר שין אכי רום' דבריו של ד' נתן בזו חלם חולקת בשום ופסקו סרי"ף וסרוו"צ'וסתו' וסר"חם סלכ' כרצי וכ'סרס"ם ח"ל פר"ח דהי"ל בסם כר'וח"ם לסעמיד דברין בזמן שים שם ש' שיחלקו בשום חלח כל עוצון סמת חולקים לשפם חלקים של ק' מוטלת חלק אחד ושל ק"ק ב' חלקי 'ושלש' ב' חלקי וכל חדם וחדה כושל' לפי מעוחי' עד פחפרע כל כחובח' כי זם סדין מספט לדק ומס סמ"ר חין אכי רומ" דבריו של ר' נתן בזו בבבם ריש' ומליעת' אבל בבבא דקים לא פליג ד' ע"כ והאריך ברחיו' והר"חם דחה לחיותיו והסכים לדברי לש"י והרי"ף שפירשו דסבר ר' דבל סשלשם שנים משועבדים לפעלת מנס כפקר חברותי' עד שתנבה כל כתובתה לפיכ'חולקו'צטוס וכן דעת הרמ"צם צפי"ז מס' חישות וכתב ס"ם שכן סכריתו הרבה מהמפרשים האחרונים ובכללם הרש"בא ועיקר: וכשב"ד חו יורסים מסביעין סחלמנס חין להשביעה בב"ד וכו' בפרק סשולח (דף לס) תכן אין אלמנס נפרעת מנכסי יחומים אלא בשבועם נמנעו מלהשביע' התקין ר' גמליחל הזקן שחהח כודרת ליתומים כל מה שידלו וגובה כתובתם" ובגת' מסרם טעמה דכמכעו מלסשביעה משום מעשה שהיה בחשה אחת שסיתה סבורה לישבע בחנו' ונענשה

ביות וכיוןשנתכעותלהשביע וכתלא 'תתקד'

בתובת' התקין ר"ג שחס' כדר' ליתועי' בל מה שילנו יבחרו להם היפועי' דבר קשה להדירה בו כגון קונם עיני מזונות עלי אם נהכיחי מכתובתי וגובה בתובת' ואם נתקבל' חחל' הרי הוא כאשר' במון הילכך לא הדרא שקלה ולא חשיד' לעבור על כדר' ואשי' חעבו' אין ענשן של כדר' חמור כ"כ כעכשן של שבועו' שנפרעין מתנו ותכל העול' ובירו' אתרו ברחשוכ' היו נשבעו' לשקר וקובעות את בנים' ולא עוד אלא שאימת נדרי' עליהם יותר מן השבוע' עכ"ל פר"ן ז"ל י ובנת' שער דב יסודם את' שעואל ל"ש אלא בב"ד אבל חוץ לב"ד עשביעין אותם ורב את' אפי' חוץ לב"ד אין תשביען אוח' רב לטעמים דרב לא מגבי כתוב' לארמלתא ולדרה ולגבייה בסני דרב קילי כדרי א"ל רב יהודה לרב ירמיה ביראם אדרה בב"ד ואשבעה חוך לב"ד וליתי קלה וליסול באדכי דבעיכ' דעבדינם בה מעש' ופרש"י חוד לב"ד משביעין תוחה שבוע' הדייכין של תורה היה ונקיט ס"ח בידה חו תפלין ועשבע לה בנהם או בכיטי וענשה מרוב 'וחוץ לב"ד שבוע' דרבכן בקללת ארור ולא כקיט עידי ואין טנש' כ"כ עכ"ל ומשמ' דהלכ כרב יהוד' דעבד בה עובד' וכ"כ מדברי סרי"ף וסר"מש וכך סם דברי סרמ"בם במי"ו שכת' וו"ל מין משביעין אות' אלמחוד לב"ד מתכי שבתי דיני היו נמנטים מלהשביע' שמש לא תדקדק על עלמה בשמעה ואם דלו היתועי" להדירה נודר להם כל עה פירצו ועדירין אותה בצ"ד ואח"כ נוטל" כתובתם: וכ'כ"סקי"ל כרב יסודם דאמר חדדם בב"ד ואשבעם חוץ לב"ד פי'או האי אוסאי אי זים שירלו יחומים אם שבועה חוץ לב"ד או כדר בבית דין וכן הסכימו משונה הרשב"ם בזה סרעב"ן וסרם"כח ז"ל וכבר כתבתי בחחלת Qq 2

רכן מ"ש אבל אסוכי לא מסכ" אני ב דקי"ל דשבוע" דרבק מסכינן ה"נו כשהנחבע יש לו לישבע ולישני וכ"ב הי"ף והר"אש בש הני"ן בשם הרנ"ן בשם הרנ"בן דהא דאי היש לו לישבע ולישני וכו ב"ב הרו"ף והר"אש בש הני"ן בשם הרנ"ן בשם הרנ"בן דהא דאי הרגבי הרנים ושלשלי ב"ב וו"ב ושם היש הרנים ולא מקבו לה מסקי מיכה והרר לא גביא אלא בשבוע": ומ"ש ומס היא

משורה על השבוע' שמיכ' יכולה לישב' מה שכננדה חיכו חפוד ישבע ויפטר וכו' כ"כ מס סר 'חם בשם הרי"ף וכ' סר"ן שבתשוב' כ' כן ובעד אח' מעידה שהיא תרועה יכול להביחה לידי שבועה דחורית' כילד יפרע לה כתובת' שנית בשני העד הראפון ועד סחר עמו וכו' כל זה מבום' בנמ'ם' הכוקב הפוחחת כחובת' חינה לריכה שבועה שם בעים דחיפשיטם: וע"ם ס"ד פוחתת כבון שהולים 'כתובת' משלף זה והום שו' נפרע' והים אווורת לא נפרעתי כלום אבל אין לי עליך אלא ת"ק זוז וכו' עד דהאי שטרא חספל בעלחל כום מבול'סם בנת' וכחב סרונ"בם בפי"ו דסיכא דלא אוודם אמנס היקה ביני לביכו דהוי "וביהו אלא אוום חון נבמד כמונמי שנה כי מאום אינם נסרעום ובער ים שים נו אלף כלום מפום : פטרה חסם' בעלוו' כשבע היסת וכפטר ופשו' הוא י היא חומר' בחולם כשלחי וכתובתי ק"ק וכו' לסים ערי שילם 'בסיכות' וכו' משכ'רם"ב דכחובו' ום"ש מפי' מח' מהם קטן כפרמה העדות וכו' משנה בסוף הם' המכר וחלו נחמנין נסעי' בגדלן מה פראו בקטכן כאמן אד' לו' זכור סייתי בחשה פלונית שילח' בהינות' ורחשם סרוע ובנת' (דף כע) את' רב סוכ' וכו' שיכח נדול מלטרף עמו פירם שכוח חנטרף עם עד מ'שסים נרול כשרחם כן וסרע"ב' כ'בפי"ן מס'חיפות כל' סזם נחמן סקטן לסעיד בנדלו ולומר זכור חכי כשהייתי קטן שנעש' לסלוני 'מנה' הבתולו' וכ'ס"ם שכ שבום ז"ל מפרש דלם קיימ' סם זרב כוכם חלם חזכ כק' ידו של חבם ושל ר' ושל חחי בלבד השנויי' שם בחות' משנם אבל הרבה מן המשרשים רקיתי שמירשו" סכם דילתם בסימונה עכ"ל: וכו"ש וחם אין עדים אינה נוטלת אלא מנה כתב סרמ"צם שהצעל לריך לישבע שבועם דמורית' בפי"ו מה' מישות כ"כ וכתן טעם מסני שכום מודה מקלח הטענה וכ' עליו כר"חבד שבועת התורה חין כחן שהרי כפורת שיעבוד קרקעו' פים וכ'עליו ה"ם וסכונה לפי שחין הכתונה נכנות מן כמטלטלין ואכי אומר שאין א קושי שכיון שהגחוני' חקט שתגבה כקוב' ממטלטלין חארה כתובה שחינה כפיר שעבו' קרקעות בלבד ות"ת ק"ל שסרי רבי' דבריו בכתן כם במקום שלין כותבין כחובה וכמו שכת' ובמקומו 'ססם חיט נחמן לו' פרעתי נעיקר הכתובה אל"כ הביל ראים וכווו שנחבמר וכיון שכן הימך יקרם זה חודה מקלת וכבר נתבחר פ"ד מה" טוען שחיץ עודם נוקלם חייב סבוע' סחורם שח בדב'

פתיספר לכפור בו הבל ודחי במקו' שכוחבין כקוב' ונאבדה כיון שסבעל יכו' לטעון ולותר פרעקי כשכום תודה ואותר לם פרעתי' וחומר אלמכ' כשאקיה והים אותר בחולה יש כחן שבוע' החור' כיון שמחקנ' הגחוכי' נגבי' אף מן המטלטלין כנ'לעכ"ל (וע'ל ס"ס ק' חימת כחתן לומ' פרעתי) : ומ"ש רבי' בשם הר"חשו"ל רפ"ב דכחובות להם דקחת'כת' טעמ' דחיכ' עדי' החליכה עדים בעל מהימן הף שבוע' דחורית' לח לעי אע"ם שהיה תובע' ק"ק והוה מודה לה במנה ולה חשבינן ליה כמוד' מקל'משום דה"ל כהודא" שעבוד קרקעו" דכחוב" שעבוד קרקעו 'סיא ואפי 'לבת 'דתקיכו דכתוב' גובה ממטלפלי לפי שחיכן יכול לומר פרעתי דהטוען אחר מעש' ב"ד לא אמר כלו" כילכך האי מנה דמוד' ביה ה"ל הילך כיון דאין לו טעל ליפט' ממט ואידך מנה ה"ל כופר בכל ופטור שבוע' וסכי ליח' בירו 'דפירקין עכ"ל י מישסי' נשוי ד'נשי וכן ' בפ' תי פסי' כשוי (דף לג) חכן מי שסי' כשוי ד' כשי' ומת סרחשוכה כשבעת לשכים וכולי סרציעית כפרעת פלח בסצוע' חמר בן כנס וכי מפכי סכים חתרוכ' נסכר' מף זו לם קפרע אלם בשבוע' ופרש"י הראשוכ' נשבעת לשכיה אם שניה טוענ' הואיל ואת באם ליטול תחל' השבעי לי שלא גבית משל בעלי כלו' דילמ' לא משתיירו לי נכסי' כשיעור בחובתי ואף שלישי" תחוו" כן לשכי 'ורציעי' לשלישי אבל הרציעי' נפרע' שלא בשבוע" וכגון שיחותי' נדולים וקסבר החי תנא כי אערו רבכן הבא ליפרע מנכסי יחותי' לא ישר' חלח בשבוע' ביחותי' קטכי' חתרו ולח בגדולי' ע"כ ובנת' בתח' התישלכי חתר סמואל כגון שנמלאת אחת מוסם שדם שאינ' שלו וכו' אביי אמר דאביי קשישא איכא ב'נייהו דתני חביי קפים' יתועי' פחערו שהבם ליסרע נוהם לא יפרע אלא בשבוע'

מכחישה וצריכה לישבע שבועה דאורייתא וצריך שיאמר לעד הראשון שמכוין לכך שאם לאכן תאמר באמת שקבלתי שתיהן אבל היו על יך ב' כתובו והרי הער הראשון מסייעה אבל כשמודי לער תהיל שאין כווכתו אלא להביאה לידי שבוע ראוריית' או אין הראשון מסייע׳ וכיון שאינו מסייע׳ אינו יכור׳ לומ׳ ב׳ כתובו׳ היולי רמילת דלא שכיח הי הפוחת כתוכת אינ צריכ שבוע ה'ד פוחת' כגון שהוציאה כתובת' מאלף זון והוא אומ' נפרעת והיא אומרת לא נפרעתי כלום אבל אין לי עליך אלא ה'ם זוו כי אמנה היתה ביני לבינ' שנתחייבת לי בקנין אלף זון והאמנת בי שלא אתבע מסך אלא ה'מ נוטלת בלא שבועה אכל אם אינה אומרת אמנה הית ביני לבינך אפי ה"מ אינ' נומלת דהאי שטרא הספא בעלמא הוא היא אומר בתול נשאתי וכתובתי מאתי והבעל כשנתגרשה או היורשי כשנ אלכנ אוכרי אלמנ ניס ואין לך אלא כנה והבתוב' נאבר אן במקו שאין כותבי כתובה אם יש ערי שיצת בהינוס' פי' שעשו לה כמנהג הבתולו בסלכוש שרגילין להלביש בתולות או בשאר דבר ידוע לפי מנהג העיר בתובתה מאתים אפי אח' מהם ק<mark>מן כשראה הערודכיון שהוא עתה נרול ויש אחר עכו מהני ואם</mark> אין ערי אינה נוטל אלא מנה כ"הרמ"כם שרבע" צרי לישב שבוע" דאוריית' וא'א הר'אש ז"ל כת' שאינו נשבע אלא היסת כי שהיח נשוי ד' נשי שנשאן זו אחר זו וכת ובאין לנכות כתובתן הרא שונ' נשבעת לשנייה שאין לה משל בעלה כלום והשנייה לשלישית והשלישי לרביעי והרביע נתבעת ליתומי ואפי אם הם גדולי אין נפרעין מהם אלא כשבוע היו כולם יוצאות ביו א' במקו שכותקי שעות הראשונה תקרום ואם אין כותבין שעות או שיעבור כולם חל ביחד ואם כתובת של האח' מנה ושל זו מאתים ושל זוג' מאו' לריה בין הניח רב או מעט כך הרין שיחלקו כל עובון המ'לו'חלקי' ונוסלת של מנה חלק א' ושל מאתי' ב'חלקים ושלג' מאות שלש' חלקים שכל א'וא' נוטלת לפי מעותיה עד שתפרעכתובתהולפ"ו אם הניה נ'מאות של מנה נוטל' חמשים ושל מאתים מאה ושל ג' מאו'מאה וחמשי'ולרב אלפס חולקו ממש שוה בשות עד שתפר' כל א'מכתובת'ולפ"ו אם הניח ש'כל אחת נוטלימנה ואסהניח יות' השתים הנשארו' חולקות אותו ביניהם בשוה ולזה הסכים א"א ז"ל כשב"ר או יורשין משביעין האלפנ' אין להשביעה כב"ר אלא חוץ לב"ר אבל מרירין אותה אפי' בכ"ר וצריך שירירנ' ברבר שיש כו עינוי נפש ושתחיה באיסור כל ימיה כגון שתאמר יאסר עלי דבר זה אם נהנתי שום דב מכתובתי והוא דבר שיש כו עינוי גפש אכל אם אין בו עינוי נפש או אפי' יש בו עינוי נפש ואינה באיסור כל ימיה כנון שאומרי' לה משביעין אנו עליך שלא תאכל דבר זה אם נבית שום דבר מכתובתך והיא אוכל' אותו בפנינו לא מהני שאינת חושש על העונש אלא בנדר של עינוי נפש שעומר' בוכל יפיה ולא מהני נדר' אלאכל זפן שלא נשא' אבל אם נשא' אינה גוָכה בנדרת שהכעל יפר להְ אָפִי׳ נדר׳ ע"ד רכים ואפיְ׳ אם נתן להרשו שתרור ע"ד הב"ר יכול לחזור ממה שהרש ויפר לתוגרוש שכאת לישבע כגון שתכע' אומר פרעתי או

פינמת

שבוע׳ חלוונה : בפנינו צ"ל ח"מ צחת סב"ם חלותי סב"ם ודלתה לנבו׳ כתובחם מנכסי בעלה פצ"ם ובידה שטר כחובת' וחוספת' דכתי ציה כך וכך ובכן השבענה עלדעתכו שלם נבת' כתובת' ושל' התפים'בעל' לרדי בכתובת' לם בכול' ולם מקנחם השולה שכתב בנס ר"י דשבוע' דרבכן כמי הוים בנקיטת חשן · ולריך שידירל' בדבר ושלין לה בתוב' אחר'ושלא גנב' משל בעל' ולא החביא ולא חשם' בכתוב'ולא בשקלא

כלו' לא בחיי בעלה ולא לאח' מוחוושלא מכר' ולא משכנ' ולא מחל' ולא נתנ' במחנ' לא כחובחה ולא חוספחה לא כולה ולא מקלת' עכ"ל ולרי' לדקדק שלא להשביעה אלא בענין שכשחל' שבוע' מפים לא חסא לשק' וכתו שכתבתי בסתוך בשם ד"ו: כ' מסרו"ק בשורש כ"ד המשעצ" עלמו בקנין סישבע סום ומשתו מין יכופי' לסשבי' מק החלמניכי חין לו לחיי׳ חשתו שבוע׳ בקנינו וב'צפורם ו"ט אלמנס שסים בעלה שומה מין לסזכיר בשבוע' רשות בעלה (יד): צו הבעל שמשבי חשחו על כחובת יכול להשביעה ג"כ על פל שנחעסקה כל ימי היותה תחתיו אבל קוד' לכן אינו יכו' להשביע' בטעל שמח דתכן המושי חשתו מכוכית וכו' בפ' סכותב (דף פו) ומסיים בה במתכי"ר 'חליעז' חומר חפי" על פלכה ועל עיסת' וידוע דלית' לדר' חליעז' מקמי סתם מתני' ולפיכך כ' רבי' אבל אם אינם כושחת וכותכ' חלח שמתעסק' בלרכי כבי בפלכה ובעיסתה וכו' חינו יכו' להשביע' בטענ' שמח וכו' ומ"ש רבי' יכול להשביעה חמי' בטענת שמח אם הפסידה שתי כסף סום מדחמרי' בפ'כל סנשבעין (דף מה) גבי כשבעין בטעכ' שתא והוא שיש בינים טענת שתי כסף: ומ"ם ור' שמעון פלינ ואמר דאף אם הושיבה חכוכית או מינה מפטרופה חיכו יכול להשביעה בטענת שמח כל זמן שחיכם חובעת כתובת'וכו' שם לקמן במתכיחין רש"ם כל זמן שסים תובע' כתובת' יורפים משביעין פות' ומם אינה חובע' כחובת' אין היורטי' משביעין אותה ושקיל וטרי צגנו' חסיים קפי ר"ם ונוסי' דחת' לחסוקי מדר' חליעז'ונוחלוקחו ופסק כרי"ף כת"ק דסוא סחם מתני דקי"ל בכל דוכת' דלא איפסיק' הלכחא בסדים סלכם כסתם נותני' וכ"כ שכום דעת הרע"בם בפ"ט עה' שוחפין: והחום' וסר"אם כתבו שר"ת ור"ח סכריעו דסלכ" כר"םופעשה ר"ת מעשה כר"ם וכ'הר"חם

13

10

5

16

שכרחין מדבריו: צדן פטר' הבעל משבוע'נובה כחובק' בלח שבוע וכפי לשון הפיטור הית כפטר כילד כתב לם כדר ושבוע 'אין לי עליך וכו' משכ' בפ' סכות' (דף פו) כח' לס נדר

ושבוע' אין לי עליך איכו יכול להשביע' אבל משבי' כוא את יורשי' ואת הבאי' ברשות' ובנת' (פס דף פב) שבוע' מאי עיבידת' אמ' רב יהוד' אמ' רב על אפטרופי' שנעשי' בחיי בעל' רב נחוון אנו' רבה בר אבוה על הפוגע' כתובתה וכ' הר"אש שבועה נואי עיבידתה וקחת' דב כחתן על הסוגת' כחובת'תשו' דעסק' אדעת' בשע' כישואין דילת' מלריך לם זוזי ושקלם מכתובת' ושמרם כתו' לי דלאו משבע' לי ואגב פיטו' זה בהשם לפוטר 'אף אם הושיב' חנוני' או מינה אותה אפטרופא וגם כמי פיטו' דשבוע' עד א' בכלל כחש'כתבתי לוועל' ולח כונו שכת' הרחב"ד ז"ל ויש להסתפ'חם פיטו' דשבועם הנסדע" שלא בסניו הוי בכלל לפי פרארי הי' שלא ליר' לנכסי אד' שלא בפניו דחיישי לשוב'או ללדרי חלא שחעדו חכעי' לעשו'כן לד'ילח'נפח' דוקא בכחוב' אשם משו'חינ' ולר"כ אף בצ"ח משו' כעיל' דלת הילכך ראוי שלא יועיל לה הסיטו' לעכון זה דכיון דשלא בפכיו היא מעיזה פכי' אמכ' יראה שהפיטו' מועיל לכל שבועה שצ"ד מחייבין אות' עדתכן הכא שבועו' שלריכ' לישבע ושנאו באמל' דבריה' קוד' ששנה מחלוק' ר"ש א דפליג אכול'תתני' אלא לכך הפסיק בדבריה' לפרש מאי זה שבוע' פטר' עכ"ל ומ"ש רבי' אבל משביע את יורשי' אם גירשה ומת יורשי' נשבעי' שבוע' יורשי' שלא פקדתנו בשע' תיתה וכו' כן פרש"י במשכ' אבל משבי' הוא את יורשי' אם בירש' ומתה ויורשיה חובעין סימנו כחובת 'נסבעין שבוע' יורסין סמסורש' במס' שבוע' שבוע' שלח סקדתנו בשנ" נייח 'ולא אנורם לכו קוד 'לבן ולא נוליכו בין שטרותי' ששט 'כתובתם שרוע ואת סבא' 'ברשוק' אם נוכרם כחובת' לאחרי 'ונתגרש 'ונות' והלקוחן' תובעין אותו נשבעין אף הסשבוע' ביורפים וכ' הר"חש על זה ודוקה אם מתה אבל אם היא קיימת היא לריכ' לישבע שלא נסרעה ואם אינה רולה לישבע יסקידו הלקוחו' ואם היא אומרת שנסרעה אחר שתכרה נאתנ' בתגו שיכולה לתחול אבל אה אתרה שנפרעה קודם המכר לא מהימכ' במבו דאי בעיא מחלה דאין זה מבו טוב (וכ"ה לקמן סי"ק"ה)

(ע) בי פרון ביה בעין הים '(ט) ועל מה שפרם"ו שהשבוע שהיה הון לב"ד היה בעין הים שלה בשם ושלה ה הקני" פי בנקיט מסך כתב הרב המניד כן דעה הרמ"בן והרט"בה ז"לודעת רבי 'חין נרם' כן במשמעה את הנהיבי בל ז"לודעת רבי 'חין נרם' כן משמעה את הנהיבי וניד סג שלם בית' עכ"ל (י) ורבינו ירוח' בנ"כנ חי"ח כ' כדברי רט"י וסגל כדברי המרדבי בם'

פתמתוכיוצא בוה נשבעת אפילו בכית דין וכתב ר"י שהאידנא נחנו להשביע אלמנה בב"ר: צו הבעל שמשביע אשתו על כתובת׳ יכול להשביע׳ ג'כ על כל שנתעסק׳ בו כל ימי היותה תחתיו אבל קור לכן אינו יכו להשביע בטענ שמא דתנן המושיב אשתו חנוני או שמינ'אפימרופ'דרי זה משביע'בכל שעה(י)שירצ'כיוןשנושא' ונותנת בשלו יכול להשביעה אפי כטענת שמא אם הפסיד שתי כסף אכל אם אינו נושאת ונותנת אלא שמתעסקת בצרכי הכית בפלכה ובעיסה כדרך כל הנשי' אינו יכול להשביעה בטענ' שמא אם לא בטענת בריא או ע"י נלגול ור' שמעון פליג ואומר דאף אם הושיכה חנוני או מינ' אפיטרופ׳ אינו יכול להשביעה בטענ' שכוא כל זמן שאינה תובעת כתובת' אכל אסגירשה זתובע' כתובתה משביע על הכל ופסק רב אלפס כת'ק שאס מינה אפיטרופס משביעה כל שעה שירצ' ור"ת פסק כר שמעון ותורה חלכ למעש! באשה שמינ' בעל' אפיטרופס והיה לה הרכה מעות ואטרת של אחרי הם ורצ' בעלה להשביע' ופסק ר'ת שלא הי' יכול להשביע' כל זכן שלא הבעה כתובתה וכ' א'אז'ל ונראין דבריו(ג) וגםכיון

דאיכא פלוגתא דרבוות' לא עבדי עובד לחייב' שבועת: צח פטרה הכעל משבוע'נובה כתובת' כלא שבוע'וכפי לשו הפטו'היא נפטר' כיצד כתב לה נדר ושבוע'אין לי עליך(א) אינו יכול לחשביע שום שבוע (ג)לא שבוע אפיטרפוסו אם הית'נושא ונותנ'ולא שבוע' פונס' אבל לענין ער אחר מעיר'שהיא פרוע'כ'הראב"ר אינו פועיל הפטו' וא"א הר"אש ו"ל כת שאף לזח כונעיל אבל לענין נפרע שלא בפניו כתב יש להסתפק אם יועיל דלכאור נר' שלא יועיל דכיון דנפרע' שלא בפניו מעיזה פניה אמנ' יראה שהפטור מועיל גם בזה ע'כ אבל משביע את יורשיה אם גירש'וכתה יורשי נשכעין שבוע'יורשין שלא פקרתנו בשע'מיתה ולא אמר לניקוד לכי ש שטר זה פרועואת הכאים ברשותה כנון אם מכר כתובת לאחרי ונתנרש ומת וחלקוחו תובעים כתובת נשבעי' שבוע' שלא פקרתנו ודוק' שמת' אבל אם היא עריין קיים' לא יתנו ללקוחו' כלו' אא"כ תשבע היא שלא נפרע' ומשביעין נ"כ יורשי והבאי ברשותה אם פנמות כתיב' או אם נעשו אפיטרופין ואפי׳ אם נתן לה רשות למנו׳ אפיטרופי׳ ליורשי׳ או לאחרים אינו מועיל להם לפטור בפטו' שפטר' כחב לה נדר ושבוע אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך אינו יכול להשביע לא אות' ולא יורשי ולא הכאים ברשותה שום שבועה אבל יורשיו או הבאים ברשותו כנון לקוחו' שקנו מכנו משביעין אותהואת יורשיהואת הבאים ברשות' כגון

שתינה האוכם. בכקיט חסק כתב הרב החגיד כן דעה הרת העינה יולי סוי של הציו ער"ל (י) ורביטו יולוה בנ"בנ ח"ל השביני יולוה בנ"ב מי בי שי בו עינוי נסם ושחקי בחיסו לל יווים הייון הם אם ובו עינו נסם ושחקי בחיסו לל ניווים הייון הם אם וכו עד שחיל חשם" על העוכם אלה בכדר בייום הבייה שבי הייום של עינוי נסם שטוח" בוכל יווי כך התבו בניים אייו בי היים של עינוי נסם שטוח" בוכל יווי כך התבו בניים אייום בניים שבי היים אייום בניים של חולו בייום במול היים לבייו שבינו מולי בניים אייום בניים למים היים של חולו בייום במול היים לבייום במול היים לבייום בניים אייום בניים מים היים למים בייום במול בייום שהול בייום שהול בייום שהול בייום במול בייום במול בייום ייי וכן הוא לה דשן שחדור ע"ד הב"ד יכול לחזן במוח מייח היי לייי וכן הוא לה דשן שחדור ע"ד הב"ד יכול לחזן במוח מייח יידול לחזן במוח מייח יידול במוך מייח ב"ל בייח במייח במ בצ"ד שם בם' השולח מימר' דשמוחל מפר' מרוכי בגמרם טעמם דרוקם בחלמכה כמכעו פס וחלחחי נדה" עלהשביעה משום דבהסות הכת' דטרחת לכי דרוקה בליך לח ישנישם חול קתו יחתי לתי' לחורויי היתר' בדב' תועט לה הפניבה אל הניים אל היו למו של הייל מו במסכר טרחם מה מילים המילים להייל וחבורה בלין פלעון לה שבשכר טרחם בככל ימילים ומולים למינור הכי מוספר ימילים משליות הכי של היילים בשם ר"ו דמלידות של היילי בשם ר"ו דמלידות הכי ומ"ש בשם ר"ו דמלידות הכי ובלינור הכייל בשם ר"ו דמלידות הכיינור הכוור כהו להשביע אלמר צב"ד כ"ב הקופפות אלמר צב"ד כ"ב הקופפות אלמר צב"ד כ"ב היינור הכוור להיינור הכוור להשביע' שנוזרין עלי'בחר'ובשבוע'החור' ב ועות שני חונה מחודה על מה שקבלה בכתובתה חין

ביונות שיח איני שחודה על מה שקבנה בהתובתה שין ביונות שהודה על מה שקבנה בהתובתה שין ביונות שהודה על מה שקביה במשל שהודה שהודה על מה שהודה של מה מה שהודה שהודה שהודה שהודה שהודה שהודה שהודה של מה מה שהודה של מה שהודה מונה מינה מועחס רורטים הנעל מכמ' טעמי הדה דחץ אלמנ' גודה כתובה' אכה בשבוע' הכינים נידרה או לה כשבעה ועודדה שבה לה משו דככםי הבעל בההקה וכוני ע"י בתובח ואם שהיצה ענ"ב או לה כשבעה ועודדה שבה לה משו הככםי ביד יודשי וישמטן ויחכלו חותי בתודני ובה יבבו בתובח תפסיד מזומתי ושמה ימקדו הככםי ביד יודשי וישמטן ויחכלו חותי פנים וכעלה כים מפסד' כמובת' ומזונוהים ועוד בר מודין חלו סים רחוי לגבו' כתובמם כוח לפנים" פקר לח היו גובין היורשי אלח ב"ד כדנרסי צם לעד נו שלשות של הקוח לקלר גו היח בה' לחשרכסין וכן ועוד דה"ל כשבוי וגרסי צם' העפקיד שבוי שלשב" והליח קתה לקלר לדרד הלאם ועשרכסין וכן ועוד דה"ל כשבוי וגרסי צבור שליו עולחין חק היורשי לילד בהם כח כיו גובין היורשי חלח ב"ד כדנרסי בפ" נער' וני שנשחט' ב"ד יורדין לככסיו חכין פתבחני וכו' וחוב וכחובה כקננה לקלור וענבי' לבלור שחין ונניחין חת היורשי' לירד בהם של שחין אנו לריכין לכך מהטעמי שאמרכו למעל': והיא בתשובו להרמ"בן סי ס"ו שכו'כן בחוך השט'הדין עם מי י תשוצ' הדין עם לאה מכמה טעמי' שכן דרך המוכדי' פ"ה בין בעל ואסחו בין אב ובני שכותבי כן ליפוי כח סלוקת אע"פ שאינו לוחת הנענות. ב"ל אלא האחד ועוד שאפי לודע באחת שהיא הבלה חלי הונעו והוליאה בלרכיה או ווחס ופלא שנחנם לחחר" אפ"ם אין מנכין לה מכחובת' כלום חדא דאיפשר שהבעל נתנם לה

יקרוט (בילוני במין סבעל טוען ככגד כלום וסיודם טוען בספק ועוד שוס יוחזקט אין לשר מוצי בילוני במצר מוען בספק ועוד שוס בספק במצר מוען היים בתפובו לסדע"בן סי ל"ן: מצאתי כחוב נוסף מים לישני בילו להמניש של כל שם שנה של בנום שמנה של בילון במשר מברי מים במדי בל מבני ובנום במים של בילון להמוש בילו ביצר מות בילון בצום בילון במים בילון להמוש בירו ססי של מות בילו ביצר מות בילון ביצר מות בילון בילון להמוש בילון להמוש בירו מכונים מה של בילון להמוש בירו ססי של מות בילון ביצר מים בילון בילון ביצר מין בילון להמוש בירו בילון להמוש בירו ביצר מין בילון בילון בילון בילון ביצר מין בילון להמוש בירו ביצר מין בילון להמוש בילון בילון